

Side; dersom vi vilde følge disse Krav, vilde vi krænke Loven, og det ville vi ikke. Man bør ikke slaa sig til Ro med den bestaaende Tilstand, fordi man formoder at have de overordnede Myndigheders stiltiende Samtykke, man skal tværtimod se at faa Lovgivningen ændret i Overensstemmelse med Livets Krav. Baade opfordrer man derved Befolkningen til Respekt for Loven, og man hindrer, at Vrangvillie, benytter Loven som Skalkeskjul for ikke at opfylde de Fordringer, Livet stiller til dem.

Jeg tror, at dette lille Lovforslag, hvor fordringsløst det end er, vil have sin Betydning i Livet, naar det bliver ført igennem. Det vil have sin store Betydning, fordi dermed virkelig Hindringerne ere ryddede bort for den Sag, her er Tale om, og jeg haaber, at Sagen nu maa kunne føres igennem ikke alene i dette Ting, men ogsaa i det andet Ting. Jeg haaber, de Hindringer, man tidligere mente var til Stede, maa være ryddede af Vejen saaledes, at vi kunne naa dette lille Skridt fremad til Opfyldelse af de Krav, Livet virkelig stiller til os.

Zahle: Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) rettede nogle Bemærkninger til mig, hvilket er den eneste Anledning til, at jeg tager Ordet under denne Sags Behandling. Det ærede Medlem svæver i den Misforstaaelse, at han og jeg have haft en Polemik med hinanden, da denne Sag forelaa til Behandling den 25de November 1899. Det have vi imidlertid ikke. Det ærede Medlem angreb den Gang et Blad, jeg har den Ære at arbejde ved, og jeg gav ham et efter mit Skøn rigtig afpasset Svar paa de Uartigheder, han fremkom med mod Bladet. Om selve Sagen havde jeg derimod en Polemik med et andet Medlem af det Parti, det ærede Medlem tilhører, nemlig med det ærede Medlem for Assens (Berntsen). Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds maa lade være med at blive saa stor, at han ikke kan se eller høre andre her i Tinget end sig selv, eller ikke forstaa, at hvad der bliver sagt her, kan være rettet til andre end ham selv. Det ærede Medlem for Assens udtalte, da Sagen forelaa til Behandling her — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle faa Linjer — at han saa sig ikke i Stand til at stemme for det foreliggende Lovforslag og vilde ganske kort motivere det. Han motiverede det saa og sluttede med at sige: „Jeg har den

Opfattelse af denne Sag, at den vil forøge Rigsdagens Oplag af Makulatur, og jeg synes, det er stort nok i Forvejen.“ I den Anledning var det, at jeg om selve Sagen udtalte mig, som af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds citeret, over for det ærede Medlem for Assens, der med Haan afviste hele denne Sag, som slet ikke vilde stemme for Lovforslaget og erklærede, at det kun kunde tjene til at forøge Rigsdagens Oplag af Makulatur.

Sabroe: Jeg har i min Egenskab af Medlem af Aarhus Byraad gennem nogle Aar haft Lejlighed til at følge den Virksomhed, som i Aarhus By har været udøvet for at komme fattige og sultne Skolebørn til Hjælp med et Maaltid varm Mad i Vinterens strengeste Tid. Vi ere naaede til i Aarhus Byraad med Tilslutning af enkelte af de konservative Medlemmer at faa bevilget et Beløb af 4,000 Kr. aarlig til Løsning af denne kommunale Opgave. Der er ikke stillet fra Aarhus Byraads Side nogen Betingelse for de 4,000 Kr. Der er blevet antaget fra enkelte af Medlemmernes Side, at man gerne saa, at man ad privat Vej indsamlede et lignende Beløb. Fra Socialdemokratiets Side har der i dette Byraad som i saa mange andre kommunale Raad, været hævdet, at naar Kommunen skulde delvis overtage Bespisningen af fattige og sultne Skolebørn, vilde det være ret naturligt, at man skred til en Reorganisation af denne Bespisning og kom til, at Kommune helt og holdent overtog Bespisningen. Det er derfor med betydelig Overraskelse, at jeg har læst det Forslag, som den ærede Kultusminister har fremlagt, thi efter dette vil det jo være umuligt inden for de enkelte kommunale Raad at gennemføre kommunal Bespisning. Blicher Spørgsmaalet nøje overvejet, vil man vistnok fra forskellige Hold inden for vort Partis Rækker indrømme, at det er saare uheldigt, at en Kommune giver et betydeligt Tilskud til Bespisningen af Skolebørn under Forudsætning af, at der samtidig finder en oftest i høj Grad vilkaarlig Indsamling Sted blandt private. Hyad vil det sige, at der indsamles af private, naar Kommunen har givet i Forvejen? Det vil være afhængigt af vedkommende Komites praktiske Evne til at gribe den Sag an, om man faar nogle faa Hundrede eller man faar nogle Tusende Kroner. Det vil i enkelte Kommuner, hvis dette Forslag bliver til Lov, være umuligt, inden for det enkelte kommunale Raad, at gennemføre